

מבט לשבת **מטות מסעי** חומש במדבר. מעובד עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

"פוס" - יוצאים מהמשחק !

לא יודע מה מקור הביטוי, "פוס", אבל מה שידוע לי זה, כשהיינו ילדים ואחד החליט לפתע, מטעמים שלו, להפסיק באמצע את המשחק, והכריז "פוס" - המשחק נגמר! אולי הוא חש שיפסיד, ואולי הסיבה היתה שונה. מכל מקום הטעם של כולם היה די מבואס.

אז מה, גם הם כאלה? לא מסוגלים לעמוד באתגרים? אי-אפשר לסמוך עליהם שימשיכו עם כולם עד הסוף? פתאום, נגמר להם האויר והם מחפשים תירוצים למה הם לא ממשיכים במשימה עם כולם. המשימה הזאת, אינה משחק-ילדים הפעם. זו משימה לאומית שהתכוננו לה 40 שנה! ועכשיו, ממש ממש לקראת סיום, כאשר כולם עומדים כבר בקו-הגמר, פתאום "פוס" כזה, ו- "שוברים את הכלים" ...

זאת התחושה שמתעוררת, קרוב לוודאי, למי שקורא בפרשתנו, בנוגע לבקשתם של שניים וחצי שבטים, ראובן, גד, וחצי שבט המנשה, שהחליטו במפתיע לא להכנס לארץ המובטחת, אלא להישאר בעבר הירדן המזרחי. הייאמן? - אכן!

40 שנה הם במדבר, כולם מייחלים ומצפים להכנס לארץ. הבורא גם הבטיח שיושבי הארץ ימוג לבם, והכניסה תהיה קלה ופשוטה. בכל זאת, בדרך הטבע ציווה להילחם בם ולהכניעם. אבל שניים וחצי השבטים הללו, חשקה נפשם להשאר על מי-מנוחות בעבר הירדן המזרחי, ולתקוע בו יתד.

תגובתו של משה רבנו היתה קשה. הוא התרעם והשיב להם במילים חריפות, "תרבות אנשים רעים". רק לאחר שנימקו את בקשתם, והבטיחו שיתנו יד, וישתתפו עם כל העם במלחמות ישראל, רק אז משה נענה לבקשתם. זה לא נגמר בכך. משה רבנו, גדול המנהיגים, הנביא שהתייחס לעמו כמו לעולליו, ממשיך לקרוא להם לסדר ומאיר את עיניהם ומכוון אותם לבחור בסדר עדיפויות נכון בחייהם האישיים. אומרים חז"ל, הם הבטיחו שראשית לכל, "גדרות צאן נבנה פה, וערים לטפנו", ומשה בדקות ראיתו, שינה מיד את תוכניתם וציווה עליהם סדר הפוך. בתחילה, "בנו לכם ערים לטפכם" ורק אח"כ "וגדרות לצאנכם" - **המשפחה בראש סולם העדיפויות, מעל כל ביזנס!!!**

בכל זאת מתעוררת תמיהה. איך קורה שלאחר 40 שנה במדבר, לאחר שהעם עבר "סידרת-חינוך" משמעותית, הנה כשעומדים כבר בסוף הדרך, מוכנים להיכנס לארץ המובטחת, אז פתאום שניים וחצי שבטים נכבדים, מעדיפים ביזנס במקום אידיאולוגיה ומסירות-נפש?

האמת חייבת להאמר. זאת לא היתה גחמה סתמית, ולא רק בעסקי ממון עסקינן. גד וראובן אמנם ביקשו להישאר בעבר-הירדן הירוק והפורה, כי המקום אכן שימש כר נרחב לעדריהם הרבים. על גד, מספרים חז"ל שהעדיף תמיד לאכול את הלחם שירד משמיים, "מן", ונמנע מלעשות "מנגל וסטייקים על האש". כך עדריו הלכו וגדלו. נו, אז מה? עדיין לא משכנע!

בפנימיות התורה, אצל מנשה המניע היה שונה והשפיע על שני יידי וראובן וגד. הוא ידע שבאחרית הימים, בעת הגאולה האמיתית, תהיה לעם ישראל אחיזה גם בארצות שמעבר לירדן. מתוך כמיהה לעת הזאת, ביקש להקדים "ולהכשיר את הקרקע", ולקרב את הגאולה, כך הוא כבר חי גאולה! שבטו מסמל את אלפי "השלוחים" היוצאים לכל קצווי-תבל, כדי לעזור לכל יהודי, ובד בבד, גם להאיר את העולם באור התורה והיהדות - לחיות גאולה!!

הדלקת נרות: 7:12 צאת שבת: 8:27 שבת שלום וחודש טוב ומבורך